

ตอนที่ ๖๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๕๑

พระราชบัญญัติ

ป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะองคมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

อดงกฎ

ธานีนิวัต

มานวราชเสวี

อดุลเตชจรัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๕๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๕ เล่ม ๖ ๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ บางมาตรา ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ นอกจากไม้สัก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการชั้นจังหวัดเป็นอย่างสูง มีอำนาจอนุญาตให้ทำไม้โดยยกเว้นค่าภาคหลวงได้ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อใช้สอยส่วนตัว สำหรับการปลูกสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงต่อเติมบ้านเรือน ตามปริมาณไม้ที่ยังไม่

ตอนที่ ๕๘ เล่ม ๕๔ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๑

แปรรูปไม้เกินครัวเรือนละสิบแปดลูกบาศก์เมตร แต่ถ้า
การปลูกสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงต่อเติมบ้านเรือนนั้นเพื่อ
ให้เป็นไปตามแผนผังและแบบก่อสร้างที่ทางราชการได้
กำหนดขึ้นไว้สำหรับราษฎร ให้อยู่กันได้ตามปริมาณไม้ที่
ยังไม่แปรรูปไม้เกินครัวเรือนละยี่สิบหกลูกบาศก์เมตร

(๒) เพื่อใช้สอยส่วนตัว สำหรับเครื่องมือหรือสิ่งอื่นที่
ใช้ประกอบหรือเกี่ยวเนื่องในการกสิกรรม การเลี้ยงสัตว์
การลากเข็น และการทำเรือ หรือการประมง หรือ
ทำรั้วเพื่อป้องกันภัยอันตราย ตามปริมาณไม้ที่ยังไม่แปรรูป
อย่างละไม้เกินครัวเรือนละแปดลูกบาศก์เมตร

(๓) เพื่อการกุศลหรือสาธารณประโยชน์ ซึ่งพนักงาน
เจ้าหน้าที่ได้สอบสวนเห็นสมควร ตามปริมาณแห่งความ
จำเป็น

ในการพิจารณาคำขออนุญาตตามความในมาตรานี้ ให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งการภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ขอ
อนุญาต”

ตอนที่ ๖๗ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๑

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ คณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติจากรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศเว้นไม้หวงห้ามชนิดที่มีค่าหรือหาซาดยากการอนุญาตโดยยกเว้น ค่าภาคหลวงหรือกำหนดปริมาณไม้บางชนิดที่จะพึงอนุญาตโดย ยกเว้นค่าภาคหลวงตามความในส่วนนี้”

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี